

bobo

leuk en leerzaam

Nr 15
Losse nummers f 1,30
België 21 F.

Vrolijke kippetjes voor de paastafel
op blz. 13-14

kleutertje Knutsel
obo paastrein 3

Mama koopt eieren voor Pasen. „Hoeveel?" zegt de melkboer. „Wij en Tsjoek-Tsjoek ieder drie en zes voor oom Slokop," rekent mama uit.

„Ik ga ze erg hard koken," zegt mama. Straks mogen jullie ieder acht eitjes kleuren." Krabbel zegt: „En dan met Pasen eieren tikken, hè mama?"

„Mogen we met ál die kleuren schilderen?" vraagt Boemsi. „En mag je schilderen wat je wil? Ook bloemetjes?" „Wat je maar wil!" zegt mama.

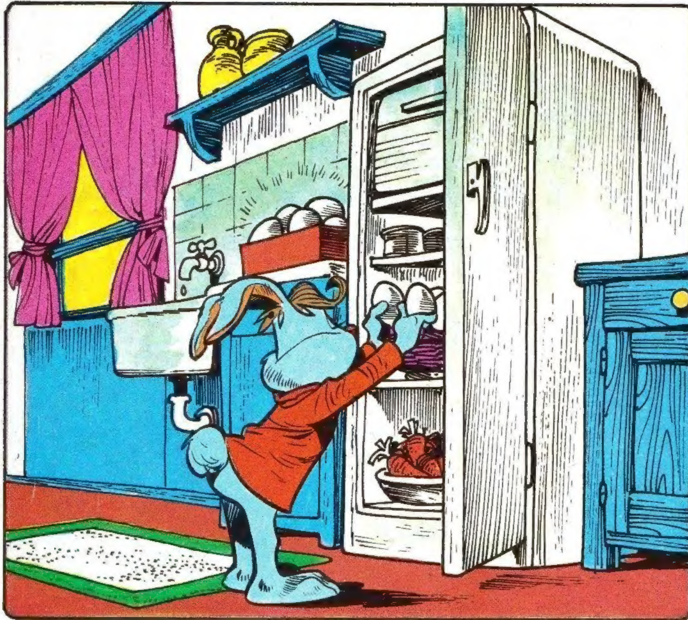

Ze gaan de eitjes kleuren. „Eerst het hele ei in één kleur," legt mama uit. „Dan laten drogen en dán pas de figuurtjes." Bobo schildert ze blauw, Krabbel rood. „Dan neem IK wit," zegt Boemsi, „want dat zijn ze al!" Dat is makkelijk. Zo heeft Boemsi niet veel te doen.

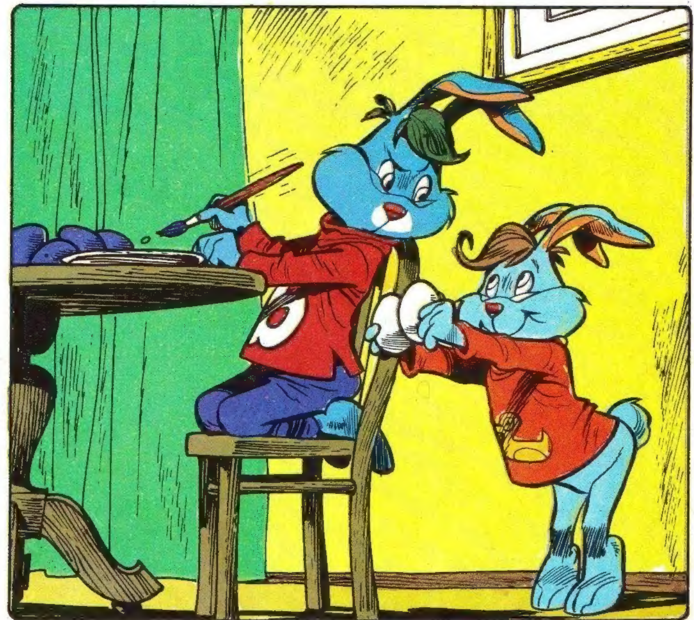

Boemsi kan meteen bloemetjes gaan schilderen en is het eerste klaar! „Ik pak er nog een paar van Bobo," denkt ze. En ze neemt z'n laatste eitjes!

paaseieren kleuren

„Dat is niet eerlijk, Boemsi," zegt mama, als ze hoort wat Boemsi deed. „Maar je hoeft niet zo kwaad te zijn, Bobo! Er staan nog tien eieren in de keuken, voor om Slokop. Ga er maar twee halen, Boemsi. Jij hebt ze afgepakt!"

„Alsjeblieft," zegt Boemsi. Maar Bobo zegt niet eens dank je wel. Hij is tóch nog kwaad! „Mag ik er nog een van jou schilderen?" vraagt Boemsi. „Ben je gék!" zegt Bobo. „Ik maak deze blauw! Je hébt al gepikt!"

Als het Pasen is, legt mama alle eieren in een mand. Dan begint het tikken! Als je ei barst, ben je af!

Als oom Slokop en Bobo tikken, zijn de eitjes meteen kapot. *Ze zijn niet gekookt!* Domme Boemsi!

Dát was een schrik! „Sufferd," zegt oom Slokop. „Jij hebt de verkeerde beschilderd!" Maar Bobo roept: „Nietes! Boemsi pakte de verkeerde!" En dan WINT Boemsi het! Maar oom Slokop tikt maar heel zacht!

Jip en Janneke

Paashaas

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Tante Truus is geweest. En tante Truus heeft een doosje meegebracht. En in dat doosje zit een haasje. Een haasje voor Jip. Het is van chocolade.
Dat is de paashaas al, zei tante. En je mag het nog niet opeten. Je moet het bewaren.

Janneke komt ook kijken. Het is een mooie haas met oogjes van suiker.

Mooi he, zegt Jip, mijn haas.

Mag ik een stukje? vraagt Janneke.

Nee, zegt Jip. We moeten het bewaren. Je mag er wel aan ruiken.

En Janneke ruikt eraan. Het ruikt lekker, zegt ze.

Ja, zegt Jip, ik zou best een stukje willen proeven.

Nee hoor, roept tante Truus, nog even bewaren. Gaan jullie maar spelen.

Het haasje mag op de vensterbank, zegt Jip. Het mag naar buiten kijken.

Jip en Janneke gaan met de bromtol spelen, want Jip heeft een nieuwe bromtol. In de gang bromt hij het mooist, want de gang is van steen.

Even later gaat tante Truus weg. Dag Jip, dag Janneke, zegt ze. Zullen jullie lief spelen? En het haasje niet zo gauw opeten?

Nee, zegt Jip. Dag, tante. Hij was het haasje bijna vergeten. En hij gaat gauw kijken op de vensterbank. Wat is dat nou? Het haasje is weg.
Er ligt een heel vies bruin plasje.

Janneke, roept Jip, het haasje.

Janneke komt aanhollen. Wat is er? vraagt ze.

Het haasje! huilt Jip. Kijk nou!

Ach, zegt Janneke.

Moeder komt er ook bij. Wat is dat nou jammer, zegt ze. Het haasje is gesmolten in de zon. Geef eens gauw een lepel en een schoteltje. Dan scheppen we het op. Het haasje is nou net pudding.

En Jip en Janneke krijgen ieder een paar hapjes. Maar ze zijn verdrietig, want pudding is niet zo lekker als een haasje.

Wacht maar, zegt moeder. Ik zal morgen een nieuw haasje voor jullie kopen. Een haasje met een mand op zijn rug. Nog veel mooier dan die.

He ja, zegt Jip. En dan eet ik het dadelijk op, anders smelt het.

de klup van Gisteren

Kattekwaad

Kleine poesjes worden groot.
De kindjes van poes Por en Minet ook.
Ze kunnen allang uit hun oogjes kijken.
Hun oortjes worden groter en hun staartjes ook. En ze leren lopen en springen.
Ze worden echt heel ondeugend. De hele dag zijn ze aan het vechten en ravotten. Dat hoort ook zo bij kleine poesjes. Daar worden het grote poezen van. Maar lastig is het wel.
In huis halen de poesjes alles overhoop. Ze klimmen in de gordijnen en ze verscheuren de krant.
In het begin poepten ze ook in huis. Zomaar op de grond. Maar nu weten ze dat dat niet mag. Anders moeten ze naar buiten. En dan mogen ze een hele tijd niet naar binnen.

Michiel vindt die spelende poesjes wel leuk.
Hij kan uren naar ze kijken. Of met ze op de grond stoeien.
En dan is de rommel nog groter.
De Prinses en Elsjes moeder worden dan wel een beetje boos.
„Ga maar naar buiten met die poezen, Michiel," zeggen ze dan. Maar dat vindt Michiel lekker toch niet erg want het is mooi weer.

Kijk, het rode poesje heeft een kluwen wol te pakken. Hij rolt de kluwen door de kamer en de bal wordt steeds kleiner.
De zwarte poesjes zijn bij papa Gisteren in bed gekropen en kietelen aan zijn tenen. En daarna hebben ze zijn pijp stuk gegooid.
Beer vindt de kleine poesjes best leuk. Maar af en toe wil hij wel een dutje doen.
Maat dat gaat niet zo makkelijk. Want het gevlekte poesje wil met Beer spelen.
Beer kan zijn slaapje wel vergeten.

Toch vindt iedereen de poesjes lief.
En je kunt erg om ze lachen. 's Avonds, als Michiel en Elsje allang in bed liggen, gaan de poesjes met poes Por en Minet uit wandelen. Dan gaan ze op de schutting zitten en naar de maan miauwen. Want kleine poesjes hoeven niet vroeg naar bed. Die slapen alleen als ze zin hebben. Kleine mensen mogen niet altijd doen waar ze zin in hebben.
Jammer, hè?

Tekst en tekeningen: Co Loerakker

Boemkaboemklongkledderbeng-beng

Wat een bende, wat een kabaal! Het is bijna niet te geloven wat je hier allemaal ziet. Treinen vliegen uit de bocht en koeien slaan op hol! Het lijkt wel een boze droom, maar eentje waar je toch wel om lachen kunt. . . Zeg, weet jij waar dit mannetje op de tekening te vinden is?

Oost west, thuis best

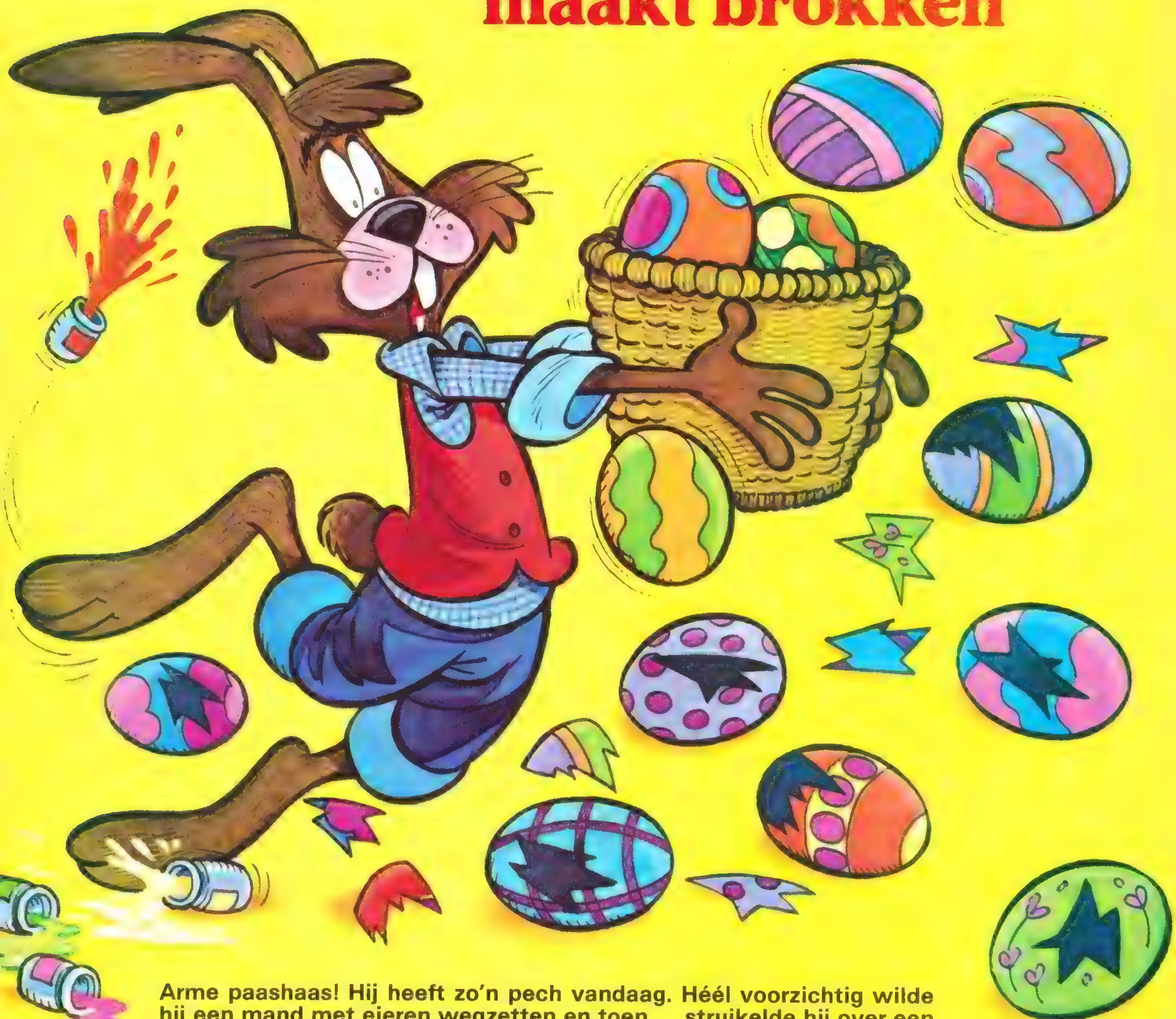
Het is paasvakantie. Petra staat toe te kijken hoe Evelientjes vader en moeder de caravan aan het inladen zijn. Zij gaan fijn een week kamperen in België. Dat is heel ver weg, helemaal naar een ander land.
Petra zou best mee willen, maar dat kan niet. Oom Ben, tante Willy en de kleine Basje gaan al mee. De auto zit dus propvol.
Daar kan geen Petra meer bij.
Als Petra de familie heeft uitgezwaaid, slentert ze naar huis.
Bah, ze vindt het niks leuk dat Evelientje weg is. En Susanne is ook al uit logeren. Iedereen heeft het fijn, behalve zij. Helemaal ontevreden komt ze thuis.
„Hallo," groet moeder. „Is Evelientje al weg?"
Petra knikt. „Ja, allemaal gaan ze lekker weg, Evelientje, Susanne en nog veel meer. En wij gaan nooit weg, wij blijven altijd maar thuis. Wij doen nooit eens wat leuks. En Susanne mag logeren.
Ik wou ook wel eens logeren."
„Tjongejonge, wat kun jij mopperen," lacht moeder. „Maar je mag best uit logeren hoor. We kunnen aan oma vragen of je een paar dagen bij haar mag komen. Bel haar zo maar op."
„Oma van jou?"
„Ja, want oma van papa is zelf uit logeren."
Nee, daar heeft Petra geen zin in. Bij oma van moeder kun je niet zo leuk spelen. Ze woont in een hele drukke straat.
„Mag ik naar Peter?" Peter is een neefje van Petra, hij woont in Amsterdam.
Moeder vindt een logeerpartij bij Peter geen goed idee. „Peter woont te ver weg. Ik heb geen zin om voor die paar dagen twee keer dat hele eind te rijden. Laten we maar iemand anders bedenken."
„Wie dan? Ik weet niemand meer. Je kunt me toch best naar Peter brengen. Bij Peter vind ik 't leukst."
„O ja? En bij ons dan?" klinkt er opeens een stem achter Petra. Tante Kristi! Wat een verrassing! Ze hadden haar helemaal niet binnen horen komen.
„Ik stond al een minuut in de kamer, maar jullie waren zo druk aan het praten," vertelt tante Kristi.
„Is Kees niet mee gekomen?" vraagt moeder. Kees is de man van tante Kristi.
„Ja, Kees komt er zo aan. Hij doet even een paar boodschappen op het plein. Ik ben hier vast naar toe gelopen." Tante Kristi kijkt Petra aan. „Zo kleine bromtol, hoorde ik het goed? Moet jij zonodig uit logeren?"
„Ja, tante Kris. Mag ik bij jou thuis slapen?" bedelt Petra.
„Dat kan niet, want wij zijn niet thuis. We gaan naar Texel, de hele paasvakantie.
We komen hier even koffie drinken omdat we toch in de buurt waren.
Over een uur rijden we weer verder. Als je mee wilt, mag dat wel."
„Hoi!" roept Petra blij.
„Wacht eens even met juichen," zegt moeder. „Ik weet niet of je het wel volhoudt. Je bent nog nooit zo lang alleen weggeweest.
En Texel is heel ver weg, je kunt niet meteen terug als je naar huis verlangt."
„Poeh, ik kan best lang weg. Veel te leuk."
„Goed, probeer het dan maar. We zullen zo je koffertje pakken."
Een uurtje later zit Petra achterin de auto bij oom Kees en tante Kristi. Ze kletst honderduit.
„Praten ze in Texel ook zoals wij, oom Kees?"
„Ja, want Texel is wel ver, maar het is nog steeds Nederland."
„Is het net zover als België?"
„Bijna, en het leuke van Texel is dat je er met de boot naar toe moet varen. Texel is een eilandje in de zee. Weet je wat een eiland is?"
Petra knikt. Tjonge, naar een eiland met de boot. Dat is heel leuk, maar toch ook wel érg ver.
Petra vindt het prachtig op zo'n grote

boot. Ze krijgt chocolademelk en een broodje. Daarna kijken op het dek of ze al bijna op Texel zijn. Dat gaat gauw.
Op het eiland rijden ze eerst naar het vakantiehuisje. Het is nog een hele rit. Petra had niet gedacht dat een eiland zo groot was.
Als de spullen zijn uitgepakt maken ze een wandeling door het bos.
Petra vindt een heleboel denneappels, wel een zak vol.
Na het eten gaat ze die verven en dan is het bedtijd.
Petra ligt in bed.
Ze denkt aan thuis. Ze krijgt er een raar gevoel van in haar buik.
Een gevoel waarvan ze moet huilen. Waren vader en moeder er maar, dan ging dat gevoel wel over.
Ze stapt haar bed uit en loopt naar tante Kristi en oom Kees.
„Ik wil naar huis toe," huilt ze.
Tante Kristi trekt haar op schoot. „Malle meid," zegt ze, „het is hier toch fijn. We gaan nog zoveel leuke dingen doen: Poffertjes eten, naar de zeehondjes kijken, naar het strand en nog veel meer.
Dan moet je toch niet huilen!"
Maar Petra huilt wel, steeds harder. Ze wil naar huis, nu meteen.
Tante Kristi geeft de moed op. „We zullen mama bellen," zegt ze.
„De buren hebben telefoon. Kom maar mee."
Moeder belooft Petra te halen. Niet meteen, dat kan niet. De boot vaart 's nachts nooit.
De volgende dag komt ze pas.
Petra vliegt haar om de hals alsof ze wel een jaar is weg geweest.
Ze is ook zo blij dat ze weer naar huis mag!
Want dat vindt ze toch wel het fijnste plekje van de wereld.

Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

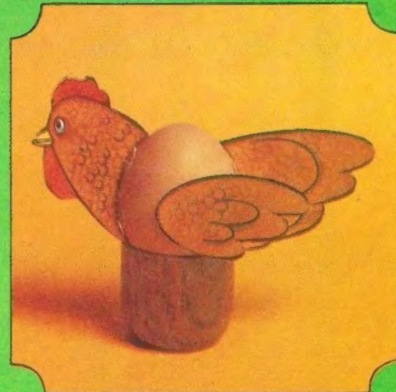
De paashaas maakt brokken

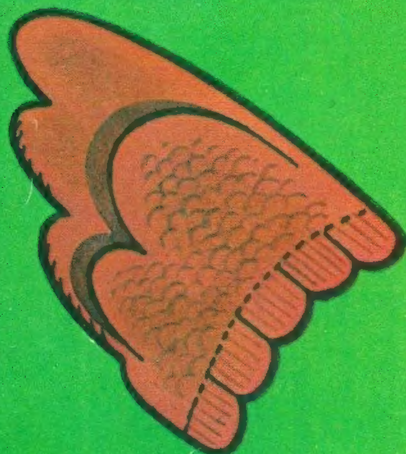

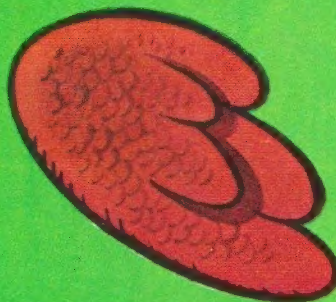
Arme paashaas! Hij heeft zo'n pech vandaag. Héél voorzichtig wilde hij een mand met eieren wegzetten en toen. . . struikelde hij over een potje verf!
Vijf eieren zijn er gebroken. Kijk maar naar de tekening. Gelukkig kan hij ze nog lijmen. Wil jij hem helpen de scherven bij elkaar te zoeken? Kijk eerst naar de figuurtjes die op de scherven staan, dan zie je vanzelf welke scherf bij welk ei hoort.

Twee vrolijke kippetjes voor de paastafel

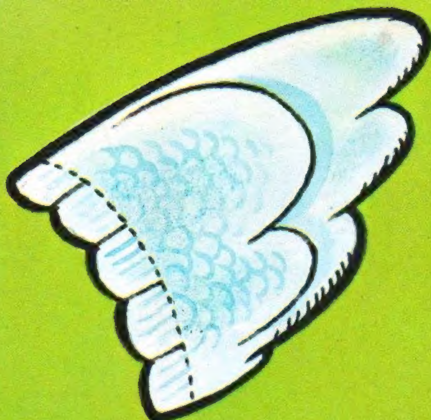

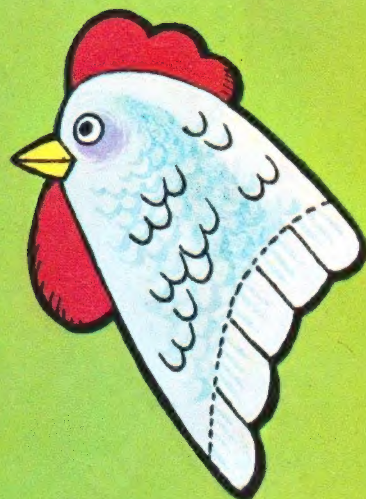
Om deze twee paaskippetjes te maken heb je een schaar en wat lijm nodig. En voor iedere kip een hard gekookt ei. Op deze bladzijde zie je een gedeelte van de kippen en als je de bladzijde omslaat zie je de rest. Knip eerst de kopjes, de staarten en de vleugels uit en plak de witte kopjes en de witte staarten op elkaar. Knip daarna de kopjes en de staarten tot de stippellijnen in, vouw de flapjes om en om en plak ze op een ei. Kijk maar naar het voorbeeld hierboven. Nu de vleugels nog vastplakken en je paasversiering is klaar! Met het bruine kippetje doe je hetzelfde. Wat zal dat feestelijk staan op de paastafel!

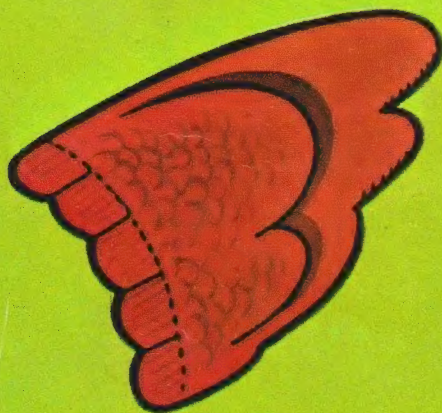

Tok, tok, tok .....
alweer een ei

Paaskip vol verrassingen

Deze verrassingskip is eenvoudig te maken. Vouw een stuk stevig papier dubbel en knip daar een kip uit. Laat uw kleuter beide kanten van de kip versieren met vleugels, ogen, snavels en staarten. Als dat gedaan is, niet of plakt u de kippen aan elkaar. Maar laat de onderkant open, hieronder stopt u een verrassing; chocolade eieren of een piepklein kadootje. Dan zal deze kip zeker succes hebben op de paastafel!

Kakelbonte kalkeieren

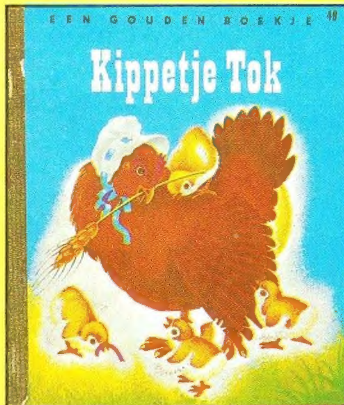

Eieren beschilderen hoort bij pasen. Neemt u eens kalkeieren in plaats van hard gekookte eieren. Ze zijn net zo makkelijk te beschilderen. Voor ± 50 cent koopt u ze in de handenarbeidzaak.

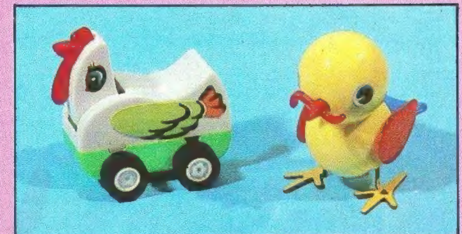
Kippetje Tok bakt een brood

Arm Kippetje Tok! Niemand van haar vrienden wil haar helpen bij het planten en oogsten van een tarwekorrel! Maar als het brood opgegeten moet worden, dan zijn de vrienden er als de kippen bij. Maar dan is het te laat. Een gezellig voorleesboek uit de „Gouden boekjes"-reeks van de Bezige Bij. Prijs: f 4,60.

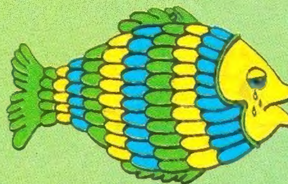
Twee dierenvriendjes samen op stap

Voor een paar gulden kunt u in de speelgoedzaak allerlei waggelende, schuivende en rijdende dierenvriendjes kopen. Als aanvulling van een bouwdoos of poppenhuis zullen deze diertjes zeker van pas komen.

Op pagina 8 en 9 beginnen we met een nieuwe serie kijkplaten, van de tekenaar Jean Jacques Loup.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Vissenhanger

Een vissenmobile zit er volgende week in Kleutertje Knutsel. Met aan de ene kant lachende vissen en aan de andere kant huilende vissen. Leuk om op te hangen.

bobo **Nr. 15 – 13 april 1979**

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Vier kleine konijntjes

door Beatrix Potter

Er waren eens vier kleine konijntjes. Ze heetten Flopsie, Mopsie, Wipstaart en Pieter. Ze woonden met hun moeder in een diep hol onder de wortels van een grote, dikke denneboom.

„Kinderen," zei moeder Konijn op een ochtend, „jullie mogen buiten spelen, maar haal geen kattekwaad uit. Ik ga even boodschappen doen."

Moeder Konijn nam haar boodschappenmand en haar paraplu en liep door het bos naar de bakker. Ze kocht een dubbelgebakken bruin brood en vijf krentebollen. Flopsie, Mopsie en Wipstaart waren gehoorzame konijnekinderen, die deden wat moeder had gezegd. Maar Pieter, die een echte kwajongen was, ging op avontuur uit. . . en dat werd een heel angstig avontuur. Hij werd achterna gezeten en verloor zijn kleren. En dat was al het tweede jasje en het tweede paar schoenen dat hij in één week was kwijt geraakt.

Pieter kreeg die avond géén krentebol, hij kreeg niets. Maar Flopsie, Mopsie en Wipstaart kregen dubbelgebakken bruin brood èn een krentebol.

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel